

Szalaiiné Katona Anikó

Várunk

Várunk... és közben szépen... lassan eltelik az életünk...

Várunk... Az idő múlik... De mi csak várunk...

A pillanat elmúlik és a múlt része lesz... És mi csak várunk...

Várjuk... hogy elmúljon a hideg... hogy elálljon az eső... hogy véget érjen a fárasztó nap...
hogy elteljen a hét... hogy hazamehessünk... hogy elmehessünk... hogy egy jobb helyen
legyünk... hogy elmúljon az unalom... hogy elmúljon a bánat... hogy megértsük... hogy
elfelejtsük... hogy megbocsássunk... hogy megbocsássonak... hogy kisüssön a nap... hogy
eljöjjön az igazi... hogy viszont lássuk Őt... hogy eljöjjön a nagy nap... hogy eljöjjön a nagy
lehetőség... hogy erősek legyünk... hogy megmerjük tenni... hogy változzanak a dolgok...
Várjuk... hogy elkezdődjön... várjuk... hogy elmúljon...

Csak várunk... Mindannyian mást... És sokszor csak a várákozásnak élünk, amely betölti
mindennapjainkat... óráinkat... perceinket... és közben elfelejtünk a pillanatnak élni...
Elfeledkezünk a pillanatról, amely a kezünkben van... amely mindvégig a kezünkben volt...
és közben elillan... Várunk... és közben szépen... lassan eltelik az életünk...